

Albin Ericson

Jan

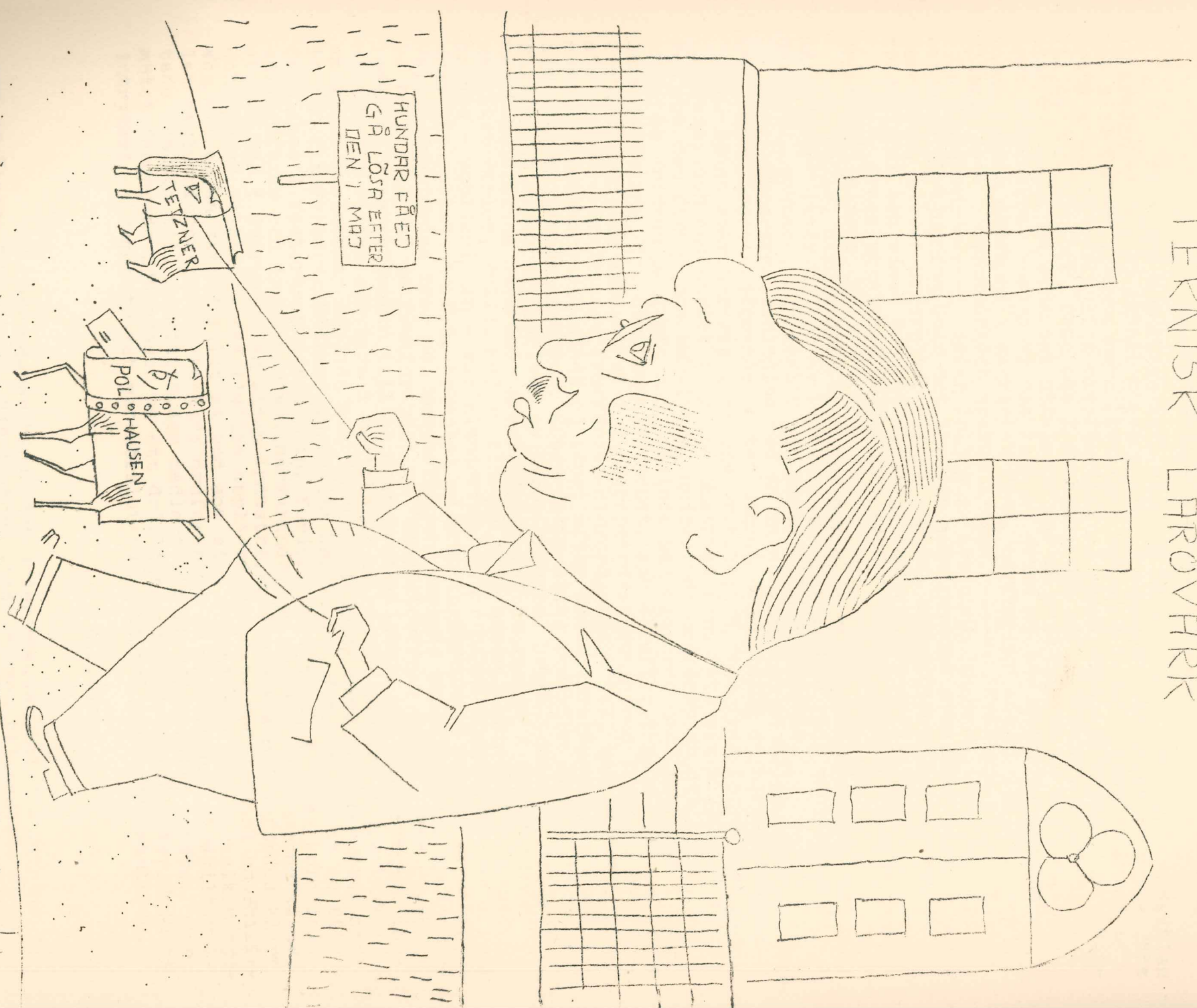
Redaktion

1900 Sjömannen

Albin Ericson

Teknis' Tidskrift

TEKNISK LÄROVÄRK

ETT VÄRTECKEN

Eftersom kommittén till största delen bestod av T.T.'s redaktion så ansågo vi det ej lämpligt att själva recensera mötet, varför vi ha vänt oss till två av skolans mera litterärt betonade förmågor, av vilka vi på grund av några beklagliga missförstånd ej kunna räkna på någon större värlja, nämligen herr. Prag och J. Jönsson, och bett dessa skriva en recension av mötet. Då Jönssons uttalande var så pass laddat av till smicker gränsande beröm, ansågo vi oss icke, på grund av vår medfödda blygsamhet kunna intaga densamma i oavkortat form, varför här endast följer några klipp. ---- Sammanträdet mycket lyckat. ---- Kvällens clou: Philipsons memoarer ---- Sedan följde en avslutningsmarsch, varefter ordföranden i förtjusning över det lyckade sammanträdet utbringade ett leve för kommittén. ---- Segern var alltså vunnin. Oppositionen har segrat över traditionen och visat hur ett verkligt sammanträde skall vara.

Prags uttalande äro kanske mera neutrala, varför vi överlämna ordet till honom:

T.F. d.y. avhöll fredagen den 24 april sitt månadssammanträde. Då nöjeskräfttén bestod av redaktionen plus 1, har red, vänt sig till den um' ,ecknade, som ställt sin penna till förfogande.

Programmet inleddes med en marsch, spelad av Olles orkester. Där-ef' förklarade ordföranden mötet öppnat och hälsade de närvarande väl- .na. Sedan sekreteraren läst upp protokollet från från föregående sam- anträde, och auditoriet i ny och omstuvad form fått sig till livs kland- ret mot den föregående kommittén, understroök ordföranden det sagda, och efter en erinran om 1:sta maj, påminde han eleverna om de resterande med- lemsavgifterna /!/. Saxofonunderbarnet, som därefter trädde för publikens ögon, visade sig vara en ut i fingerspetsarna rutinerad förmåga. Det för- sta numret - Humoresqe- framfördes utomordentligt väl, och de två följande mera schlagerbetonade stod ej långt efter deras föregångare. Han belönades med långvariga applåder. Efter detta läste redaktör Jönsson några av Philipsson memoarer, skrivna av baron Ohlsson. Dessa voro - i jämförelse med tekologernas nuvarande prestationer /vi ha spexat i friskt minne/ - verkliga pärlor, fyllda med en fin och sann humor. Johnssons personliga insats - uppläsningen - var klanderfri. Efter några musiknummer av Olles orkester spelade en f,d, teknolog en teknologförbundet tillägnad vals. Valsen framfördes bra, men kompositionen verkade kompilation. Mycket me- ra fulländad var då framförandet av "Gladiatorernas intåg". Här utveck- lade sig konsertgivaren till en mästare, exellerade med halsbrytande löp- ningar och visade sig vara i besittning av en god portion musikalisk smak. Som avslutning spelade han Jungfrun i Nordanskog. I Sharengrads stäl- le som filmföredragshållare uppträdde hr. Monten J:r. Han visade en film från Asea i Västerås. Under 20 min. fördes man omkring i dessa kolossala anläggningar och ingen var sådan industri. Föredraget som framfördes klart att vi här i Sverige ha en sådan industri. Nu läste red. J. ännu en Philip- och redigt, belönades med livliga applåder. Nu läste red. J. ännu en Philip- son memoar, kanske ej fullt så god som sina föregångare. Sedan musikens rik- lat avslutningsmarschen tackade ordföranden de medverkande särskilt rik- tade han sig till kommittén, som nedlagt ett förtjänstfullt arbete. Under mötet fungerade Sjunnesson på ett dräpligt sätt som conferencier. Helhets- intrycket av sammanträdet var utslutande gott. Ett mönstersammanträde.

A. F. Prag.

Häromdagen hände det under kem. lab. att lektorn kom in med en flaska 90% alkohol. När lektorn vände ryggen tillpassade en av eleverna / en blekingbo / på att slå upp litet i en bägare. Han smakade men fann smaken något fadd och utbrast. "Det här smakar bra tunt." Lektorn, som råkade höra det, tittade förvånat på eleven, och sade indig- nerad: "Va fan har han för vanor i sin hemtrakt!"

En del grabbar äro samlade på en teknologkula och man gissar gåtor. Någon frågar vad det är för skillnad mellan Hütte och en motbok. Alla svara nekande i avvaktan på någon god vits. Jasså inte sade den, som frågat, då kan ni ju för fan riskera att komma dragande med mot- boken till Svennes lektioner.

Jag antar, att de flesta vet vilken fruktansvärd betydelse det ligger i de orden. Om inte, så skall denna sorgliga historia klar- göra för eder den hemska sanningen. Jag är en lugn människa. Jag kan utan att slå sönder telefonen erhålla samtal med en slaktare i Fosie i stället för med tandläkaren. Jag kan skjuta in en byrålåda utan att vänta ned byrån, och jag har aldrig slagit ihjäl någon postfröken. Men aldrig anade jag, vad framtiden bar i sitt sköte, då jag för en tid sedan köpte en ny stärkorage, prima fyradubbel. Jag var vid gott humör, allt syntes mig ljus och gott, och för att fira det ljusa och goda, som omgav mig, köpte jag en stärkorage, --- prima fyradubbel. Jag log mot den vackra vita kragen och tyckte mig se, att även kragen log. Så gick jag hem och kastade den gamla cellulo- idkragen och tog på mig min nya 4-dubbla. Tänkte taga på mig, menade jag. Kragknappen gick inte att få in riktigt, men jag försökte igen och då gick den in innanför skjortan och kom ut genom byrbenet. Det var en skojfrisk gymnare, tänkte jag och tog upp den. Och så tog jag i igen, och då gick det fint. Men så märkte jag, att jag glömt sätt i slipsen. Och då rullade den lilla knappen tvärg, det hörde jag, och efter att ha flyttat sängen, soffan och en byrå fick jag tag i den under en stol. Snart var kragen på och så var det bara att knyta i slipsen. Jag drog ett tag i ena änden, och den följde med, så att det gick riktigt bra åt ett håll, men åt det hållet skulle jag imte ha den. Jag läste igenom Saxons Umgängeskunst och kände mig ganska lugn igen, när jag begynnade på nytt. Jag fattade ett stadigt tag i kragen, samlade styrkan i högra armen och drog. Spegeln och en blom- kruka ringo sönder, och ena slipshalvan följde med ut i luften. Men då intalade jag mig lugn, tog av kragen och lade i en ny slips, och så föll den lilla kragknappen. Det hörde jag, men sedan hörde jag intet mer. Vänliga människor kallade mig till liv, och jag kryade till så småningom. Jag tvättade cellulojdkragen, och satte i en maskinknuten krava tt, och så var allt ljus och glatt igen.

VÄRSÄNG TILL TEKNOLOGEN

Hej, teknolog, kryp fram ur din kula!
Grön blir på marken den +orraste stickan
Sitt nu ej längre och mögla och ula
Strunta i passaren, Hütte och stickan.

Ack, teknolog, du hör till de dumma.
Aldrig de svåra problemen du löser,
trots att du läser, så ögon bli skumma,
trots att formuler ur Hütte du öser,

Blek, teknolog, är din hy som ett lakar.
Låt den av vårvinden brynas en smula!
Måne det ej kan bero på försakan
utav den härliga drycken, den gula ?

Därför kom ut till oss, dina vänner i
Vi ska direkt till " Deutsche " marschera.
Släckas ska törsten, som struparna bränner.
Våren har kommit, och vi ska jouera.

Lektion i svenska har just börjat.

Eleven: Skulle vi kunna få öppna ett fönster.

Lektorn: Ja, men här är ju nyss luftat.

Eleven: Jo, men jag brukar alltid sova vid öppet fönster.

Handelsteknik. Man analyserar de "Passiva " inom ett teaterföretag och diskuterar de olika fonder, som kunna förekomma.
Lektorn: Finnes det någon mer fond än dem, vi nämnt: Reservfond, dispositionsfond och nybyråmadsfond?
Eleven: / gravalvarligt / Första radens fond.

Det gives tillfälligen i det mänskliga livet, då tillveron synes tröstlös. Även den störste optimist råkar stundom finna livet trist Philipsson, som annars aldrig brydde sitt geni med att begrunda den fadda verkligheten hade just en sådan där stund av missmod och livsleda. Medan han funderade över denna tillverons gåtöy förnam han lik-som undermedvetet den bländade känslan av hyreshygenans välplacerade backspark och de utsökta skällsord, hon serverat honom, medan han i glidflykt landade i nedre våningens trappavvats. Philipsson kände sig som en martyr och sände sina medeltida likar en sympatiserande tanke. Han hade experimenterat med en perpetuum mobile, och han hade sin epokgörande uppfinning så gott som färdig, då ödet ointetgjorde hans stolta planer på världsberömdhet. Världinnan saknade sin Huskvarna symaskin 5 strykJärn och ett otal andra mer eller mindre dyrbara saker. Och då hon upptäckte dessa hängande i ett par klädstreck vaknade vikingablodet i kärningen. Så hände det sig, att Philipsson, just då han satt maskinen i gång och fått gummans strykJärn och grötkrokare att rotera, kände sig lyftad i vädret och vederbörligen nedsparrad till nedre botten.

"När skola människorna försiga, vilket geni, som doljes i mig" tänkte Philipsson harmfylld. Men trots allt tappade han ej modet. Motgången egrade, och snart var Philipssons sista skapelse färdig. Patent-spärvagnen utan skenor exploaterades. Det var i sanning "etwas noch nie dagewesenes" Inga spår behövdes, inga särskilda hållplatser. På vilken gata som helst tog sig den nya uppfinningen fram. Den var så konstruerad att en rad av klor grepo tag i marken, och så höjdes mittpartiet av fordonet, varpå det som en larv kröp gatan fram. Vid provturen samlades mycket folk. Philipsson inbjöd stadsfullmäktige och stadens pampar att stiga upp, en musikkår spelade, folket jublade och skolbarn defilerade med flaggor i händerna. Trängseln var oerhörd. Så sattes mororn i gång. Mittpartiet av vagnen höjdes snabbt och säkert. Stadsfullmäktiges ordförande råkade sitta mitt i vagnen och befann sig om en stund på väg till stjärnorna. De andra passagerarna kastades vårdslöst omkring. En hände i Mazettis skorsten och luktade choklad en hel vecka efteråt, en slog ned bland ett par antenner och blev trådlös. Musiken intonade "Auf rauer Pfaden zu den Sternen" Vid äminnes högtiden av dem som aldrig kommo ned erhöill Philipsson en medalj från Ryssland med Trotskij's bild i guld. Uppfinningen inköptes av ett fallskärmsbolag, och Philipsson åtnjuter fri vård på Konradsberg.

Verklig uppmuntran

Nylinjen utexaminerad: /söker anställning/- och Ni lovar att betala mig vid jag är värd?
 Arbetschefen: Mer än så, jag skall till och med ge Er en liten lön till att börja med.

Mystiskt.

Värdinnan: Hjalmer, jag berättar inte hur denna massa tombuteljer kommit hit in i skåpet.
 Hjalmer: Min själ jag heller förstår det. Aldrig i mitt liv har jag köpt några tombuteljer, det är då tvärsäkert

Lektion i nationalekonomi:
 Lektorn: Kan Möller säga vad det är för skillnad på kapital och arbete?
 Möller: Jo, om jag lånar en femma av någon, så är det kapital, men när han skall ha den tillbaka så blir det arbete.

Lektion i kemi:
 Kan Ni säga mig vad As är för något?
 Eleven: Ja, jag har det precis på tunnan, men jag kan inte riktigt få fram det.
 Lektorn: Spotta ut för fan, det är arsenik.

Kritik över en maskinritning i III G.
 -: Johnsson får skriva vackrare siffror. Tvåorna har ju inga vackra bröds-
 Dom ser ju ut som flatbröstad skäkron. Åttorna är för feta. Dom får bli lite magrare.

V A D A N ?

När vi sitta i vår bänk
och av frågor få ett stänk
Då det gäller läxa titta
Men på samma gång att titta
Promt på läraren och se
Ut som intresserade.

Vad skall vaktkonstaplar till
När man skriver tyst och still
Ej vi se ett papper fara
Kring i luften Ej en skara
Utav teknologerna
Föra dialogerna.

Det är hårt att inte få
Sitta samman två och två
Varför goda vänner skilja
Som varandra hjälpa vilja
Det kan aldrig vara rätt
Ty en skrivning är ej lätt

Det är hårt att inte få
Kika lite då och då
Hårt att ej få tillfredsställa
Längtan att vid Mimers källa
Hämta få ett litet mått
När man svåra frågor fått.

Varför den man störa vill
Som är "sjuk" och siter still
Som är tytare än muren
När han siter i tamburen
Att på gymnastiken se
Ja, vem kan begripa de.

Varför brukas dessa rum
Endast som martyrium
Här skall svaga armar sträckas
Och en sömrig skara väckas
Upp med språng och svåra hopp
Klättra uti linor opp

Det är hårt att ej få gå
Med de cigaretter små
Under rasten och fumera
utan bara få fundera
Uppå sliden uti skåp
Aktuell som gotiska språk.

Men vi glömmet sorg och slitt
När som Helligren kommer hit
Och av film har stora lager
Äntligt platsen han intager
Trollar sköna bilder fram
Konton fisk och makadam.

--000--

Sann historia

Möller: Var god och giv mig en löskrage.
Det artliga biträdet: Skall det vara av samma sort som Ni har på Er?
Möller: Nä, det skall vara en ren.

--000--

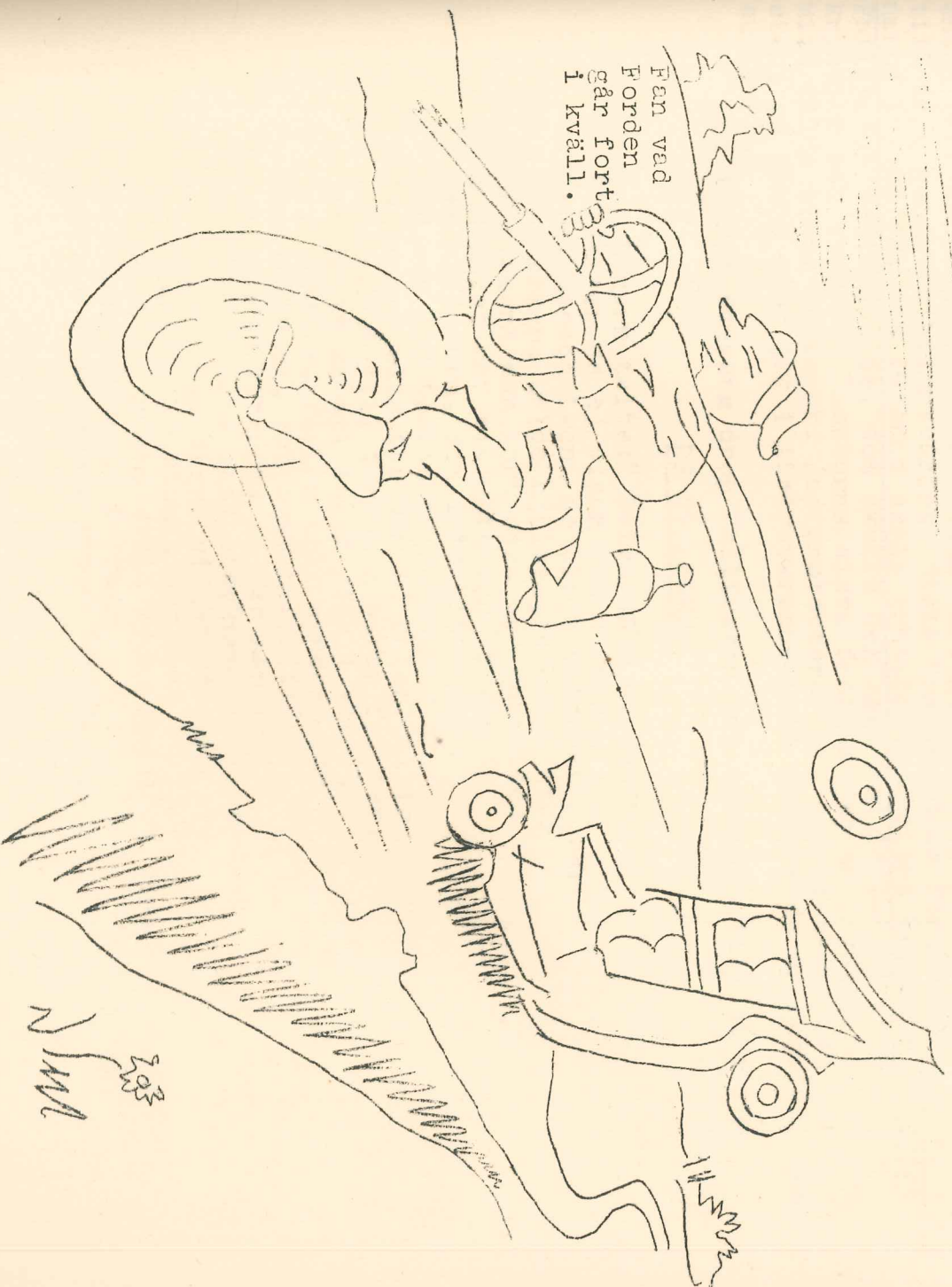
Vårsolen lekte blygt tafatt med damnkornen inne i den lilla kam-maren. De hentrevligt storrutiga gardinerna lyste i sin nytvättade glans, som ville de på sitt sätt hylla solen och värmen. En modig fluga spatserade yrvaket omkring på fönsterputan, och lor knappast märkbart åt färdens spårvar, som i världig yra blaskade fötterna i en vattenpuss. Det var en av dessa gudomliga dagar, då men omedvetet förnimmer, att kung Bore abdikerat tills vidare för att slå sig ned i det neutrala området vid nordpolen. Flugan måtte haft några känslor i den vägen också, ty den gjorde då och då ett litet skutt på försök, och föll ibland ned på fönsterkarmen. Plötsligt vasseblev den sin fiende och föll bland ned på sig in i en spricka och dälde sig. Med lurande blick läktog flugan den fruktansvärde. Han satt lutad över ett bord. Den allvarliga minen förädde tänkaren, och det röda håret gnistnade av intilliensens. Pannan var färad, men linjerna förskönade blott dess välvda vithet. Flugan kände sig imponerad, och en våg av sympati genomströmmade henne, då hon såg ensligens intensiva tankearbete. Hon lättade sina vingar till flykt, och med varsamhet satte hon sig på tänkarens näsa. Då höjde han sin håriga näve till slug och slog med nedgörande kraft till mot den finne, han hade på ena sidan näsan. Rödd av hans nervositet flyttade sig flugan till hans kind men dröjde ej för att motaga det andra slaget utan flög förgrymmad bort till fönstret. Så kom det sig, att Philipsson med svullen kind begav sig ut att hämta frisk luft och idéer. Han vandrade längs stadens gator samlande tankar och cigarrstumpar. Då kom idén, som han väntat på. Han skulle samla vårsolens strålkraft till en allt nedbrytande enhet. Det var en plan, värdig honom. Hans hjärta dunkade av vild fröjd och i hastigt övermod fick han förbi en halv cigarr. Än en räng skulle vetenskapen blekna inför hans snilles däckkraft. Med flande steg skyndade han hemåt. Äntligen var han hemma, segerglad i förväg, ty framgången var given. Philipsson lånade ihop ett stort antal konkava speglar, och dessa placerade han han i det hentrevliga fönstret och började sitt experiment. Nu hade han visserligen medel att fånga strålarna, men så skulle deras kraft provas. Detta var en enkel sak. Philipsson riktade familjen Larssons största spegel mot skomakare Petterssons fönster och studerade sedan vekan av försöket. Fönstret öppnades, och som en blix för skomakare Petterssons blanksmörjeburk över gården och hamnade med förgörande precision bland speglarna i fönstret på andra sidan. Men när har väl en motgång för lammat Pettersson. Familjen Larssons spegel var hel. Detta var honom nog. Ett enskilt liggande fönster, bakom vilket Philipsson anade en obeboad vindskammare, blev föremål för livligt experimenterande. Verken var enastående. Efter en halvtimme rörde sig en liknade solbild i Philipssons rum. Vansinnig av glädje antecknade han: Vanligt fönsterglas, bestående av natriumsilikat och kalciumsilikat återger efter 30 minuters beställning med vårsol solens bild med ökad intensitet. Philipsson återgick sedan till vårsolbestrålningen trots den bländande verkan kontrastrålarna hade. Efter 2 timmar var hans diagnos färdig. De radioaktiva krafter vilka som bekant kro bundna i solstrålarna, lösgöras till ioniserat tillstånd efter en timmas kontraverken mellan konkavspegel och natriumsilikat. De lösgjorda atomerna attrahera varandra och genom friktion bli de glödande i det ögonblick de övergå till molekylär bindning och utsända för ögat skadliga ultravioletra strålar. Med årets Nobelpris hägrande för sina halvnlina ögon skulle Philipsson gå att njuta uppfinnarens vila. Då knacker det blygt på hans dörr, och in seglar en 40-års fyltig kvinna, vilken likt antikens statyer imponerade genom sina formers kraft. Leende rökte hon Philipsson sin hand, som han stunt fattade. "Det måste bli ett slut på vår fönsterkurttis", sade hon, "grannarna fordra efter denna visade böjelse för varandra, att vi förlova oss. Jag såg hur Ni bländades av min skönhet och hela Er önskan skall bli uppfyllt. Jag är Din, Philipsson". Då brast någonting inom Philipsson, och hans cerebrosinjala nervsystem upphörde att verka. Efter 20 minuter voro de förlovade, och åkte dagen till ära ringlinjen runt 3 gånger. I Philipssons enkla kammare spatserade spyflugan skadeglatt omkring och satte fläckor på familjen Larssons spegel.

Teknolog önskar hyra snyggt och något möblerat rum med värdning och sjukintyg. Svar till hjalmar d. t. k.

Så löd det nödropp, jag sände ut från min vindskrupa häromdags - en d.v.s. jag hade inte vårat vise mig där av frukturen för värden, en poliskonstapel, och stället, en gammal lasken gumma, som till råga på allt var troende. hon tyckte inte om att röja undan spåren efter mina oskyldiga små fester och framför allt tyckte hon inte om ringar efter punschklassen på bordet. Och nu var där lika kallt inne som ute. Vattret var fruset i handkannen, och en isklump glodde som ett blint öga ur vattenkaraffen. Jag smög mig hem ibland om nätterna för att hämta en bok eller en krage. Det hela av den enkla anledningen, att jag icke betalt hyran och dessutom icke hade någon ved.

Ett par dagar efter det annonsen varit inne, ansåg jag, att det var tid att hämta svaren. Örfarenheten från föregående annonseringar gjorde, att jag hyrde en lastbil och ett stadsbud för att med hjälp av dessa forsla hem alla svaren till min tillfälliga postad. Ikladd stadsbud och lastbil anlände jag till depeschbyrån och tänk min förvåning, när jag fick samma svar som ett säger och skriver ett svar. Det är f-n vad teknologerna tycks ha blivit populära, tänkte jag för mej själv och traskade hem. Hemkommen kände jag mig verkligt nervös när jag skulle öppna brevet. Svetten pärlade på pannan och en o-lidlig spänning stod att läsa i mina ögon. Jag försökte öppna det, men det gick inte, handen, som förde korkskruven / det enda verktyg, jag äger /, darrade för mycket, och jag måste styrka mig med en mandryck först. Antligen fick jag upp brevet. Handen darrade mer än vanligt. Med förvåntansfull min slet jag ut papperet, som skulle bli min räddning undan köldöden. Jag vecklade upp det med en för mig obekant fullighet. Ögonen brände sig fust vid skriften så fort den blev synlig. För första gången i mitt liv svimmade jag. - Svaret var tanfäst från min värld. - Då visste jag ved klooken var slagen, men han fick icke nöjet att säga upp mig. - Jag hämtade mina pinaler samma natt. Han väntar ännu ----- på hyran.

--00--

Fan vad
Fordet
går fort
i kväll.

203
N J M

Morgondiset gav just vika för solen. Fågelvärldens kolinger, de små pigga sparvarna kvittrade glatt och sågo sig nöjda ut som om de suttit mitt i en hög av döda flugor. Renhållningsverkets vagnar bullrade genom gatorna förkunnade för dem, som inte hade väckarklockor att dagen var kommen. 3 renhållningsvagnar väckte bland andra även Phillipsson, vars väckarklocka offrats på vetenskapens altare vid förklaring av atomteorin. Det rödlätta huvudet höjdes sakta ur kuddens ljumma djup för att ettögonblick senare befinna sig i tvättfatet. Morgonfrisk och pigge som en mört började Phillipson sin gymnastik med indianklubbor. Denna övning varade i 5 min., varefter Phillipsson plockade upp det som fanns kvar av det som stått i vägen. Efter en stunds tvekan inför vilket hål strumpan som var störst valde Phillipsson ett par som voro lagom, och i dessa hål stack han fötterna. Sedan var den övriga delen av kostymeringen lätt gjord. Med andan i halsen ramlade Phillipsson snart in i lärosalen, där prov i byggnadslära pågick, ursäktade sin sena ankomst med att en faste till inackorderingsfrun fått tvillingar, och satte sig sedan att skriva. Det var som sagt byggnadslära och Phillipsson hade omtänksamt nog tagit ned en förbandslåda och regler vid läggande av första förband.

Första frågan var till synes enkel: Olika synpunkter vid uppförande av flaggstänger. Hjälpmedel: Kikare. Phillipsson log åt den enkla frågan och skrev, att man först måste tänka på, om flaggstängen skall bära en eller två flaggor och hur groft tyg dessa skulle sys av. Efter en enkel ekvationslösning hade Phillipsson klart för sig, att den viktigaste synpunkten var omöjlig att få tag i, vadan han övergick till nästa fråga, som löd: Något om rökrör! byggnader av trä. Egendomlig benämning tänkte Phillipsson, men beslot klarlägga frågan. "Rökrör eller snugga" skrev han, "anses mer eld-farliga i trähus än i stenhus och böra aldrig knäckas ut på matsalsbord eller blomkrukor. Lägges rökröret med skafvet nedåt samlas nikotin i munstycket. Denna nikotin orsakar ibland folkdanser eller andra soloprestationer av den som sväljer. Rökrör ersätts hos minderråriga med nepp. Nästa fråga var knepigare att besvara. Den löd: Kachelugnar och deras användning. Phillipson rev sitt hår men förstod snart vad frågan gällde och skrev: Kachelugnar användas mestadels på vinden. Vedhandlarna låta gratis innura sådana. Om kachelugnen är av järn och osar, heter den kamin, om kachelugnen består av rör heter den värmeledning. Rörsystemet grundar sig på friktionskoefficienten enär vatten pumpas med sådan fart genom ledningarna, att det övergår till ånga genom friktionsvärdet. Sista frågan rörde förband: Huru böra stearnarna läggas för att förband skall erhållas i 2-stens kryssmur, 3 skikt. Phillipsson beklagade de, som skulle beläggas med förband i en 2-stens kryssmur och svarade: "Lektorns sista fråga röjer en grymhet mot vilken mitt milda sinne reagerar. Jag protesterar mot sådant skämt med läkekonsten, på samma gång jag i ifrågavarande fall rekommenderar gasbinda och sublimat."

Med lugnat samvete drog Phillipsson sig tillbaka till sitt rum.

DE OVÄLKOMNE

Och Domarn talte: " Balen söks av busar,
billjetter de ej visar och ej har
Förbi marschalken de blott våldsamt rusar
Marskalken, bälde hjälten, stannar kvar
Då noggsamt han bort söka upp gardisten
som legat har vid Göta och är vittlig
att hjälpadem, som inte hitta ut
Med sex och femtio nu de pungar ut
ty annars blir för dem ej balen billig
och endast till i morgon varar fristen.
Han talte så att taket gick i vågor,
vår euditor, då han till syndarn röt
Han talte så, och ögat brann ilågor
och handen vitnade, då den han knöt
Men på sin bänk satt stackarn. På hans bord
hans hand sågs derra vid så stränga ord
Han räknade var stund, som hann förlida
ett slut på ordens svall tycks ängsligt bida
En skammens rodnad färgade hans hy
och han tycks vilja genom dörren fly.

PHILIPSSON SOM RADIONMONTÖR

Klockan slog 7. Huset tynjade. Husets fruvar härjade iklädda lätta dräkter i fönstren. Skrik blandades med vredgade rop. Morgonens lugn var stört och sinnena retade. Allas öron voro riktade mot den hatades fönster, skoborstan slårdes vattenfat tömdes, allt andades strid och upphetsning. Då väckte Philipsson, hoppade fylld av levnadslust ur sängen, och såg beundrande på sin 20-rörsapparat, vars högtalare darrade under måktiga ljudvågor. Det var morgonmässan i svenska missionens kyrka i Kina. Att huset tynnade konstaterade Philipsson snart och förstod, att detta berodde på låtryck över Atlanten, vilket åstadkom störningar av tillfälligen kraftig art. Av hänsyn till husets folk minskade Philipsson effekten till 15 rör, och trapporna blevo åter trafikbara, gasspisarna slutade med att dansa charlesstone och fyra kärnappar ramlade ned på gården från fjärde våningen. Då ansåg radionmontör Philipsson tiden vara inne att betiva sig ut. Han hade mycket arbete framför sig men hans brinnande intresse för radio skulle hjälpa honom över svårigheterna. Frukost köpte han sedan han sålt 4 dussin skoborstar, 4 par gamla kängor och 3 askkoppar. Philipsson var en människovän. Varje morgon hjälpte han sina vänner i gården med att bli va av med alla sådana förmål.

Försedd med nödigt energitillskott efter födans förbränning tog Philipsson itu med insättande av radio i ett fyrråvåningshus. 3 lägenheter hade bett montören ställa sin kända förmåga till disposition. Nåväl, friskt mod i rössar, tänkte Philipsson och smällde upp remensam antenn för de tre våningarna för att spara på tråden, något som ingen utom Philipsson skulle ha tänkt på. Därefter slog en verkligt idealisk tanke et+ blixtrande 40-ljus i Philipssons ljuslätta huvud. Han skulle förvåna världen med en underbar uppfinnning. Hans öron tindrade som två audionlampor och händerna darrade som en hörtalare under orkestermusik. Nu skulle samtiden häpna. An är snällarens tid inte ute, tänkte montör Philipsson. Philipssons specialkopplin skulle göra succés. Han iakt- tog hemlighetshetsfullhet användande systemet. Från telefon drog han två trådar, därefter insatte han en kontakt i kaketunnrusspjället, varpå han istället för audionlampan tog en billigare sort av Phillips halv-wattlam- por, vilka på samma sätt tjänstgjorde som rumsbelysning. Efter att ha motvarit lön för uppsättning, betav sig Philipsson till sin bostad. Senare på dagen slocknade ljuset i ett fyrråvåningshus. Familjerna i 3 våningar och två kvinnor blevo vansinniga. Montör Philipsson monterade nedrevo och två kvinnor blevo vansinniga. Montör Philipsson monterade in flera specialkopplinrar och mottog under säsongens lopp flera ut- märkelsestecken från länets sjukhus och hospitalläkare för nitiskt ar- bete i dras tjänst. Men skurkaktiga personer sloro söndet Philipssons 20-rörsapparat. Detta väckte vredens ridd hos honom, och han fylldes av eneryi. Snart var den nya 35-rörsapparaten färdig. Nästa dags morgon grydde. Morgonmässan från svenska missionens kyrka i Kina utsändes, och Philipsson vaknade. De övriga invånarna i kvarteret vaknade aldrig mer.

---000---

EN RITLEKTION I TEKNIS'SALAR.

Fuschet stänker
Kring min konstuktion
Mikros tänker
och i ivrig ton
siffror, pennor vanemässigt risar
under klassens diskussion.

En ritlektion i Teknis'salar
och tiden skrider med snifgelfart.
en ritlektion med hela baler
utan kopier, den blir så lång.
Äntillit fålla klockan hörs
ritarn snabbt till Frida förs
kära plöjan skänks till sist
teknologrens korta frist
en ritlektion i Teknis'salar
han inte undgår trots all sin list.

Studeranden Philipssons rödlättta huvud skyntade bak ett femtiotal handböcker och minst sju räknetabletter, Det låg ingenting nervöst hos honom, men ansiktet skvallrade om ett utsärligt lidande och nöd. Philipssons figur tillkännagav dock, att omtalade nöd ingalunda var materiell. Nej, käre åhörare, det var själen det nållde. Den djupa rika anden hos Philipsson var sargad.

För att söka lugn och ro att hela såret, hade nu studeranden med okuvlig energi kastat sig in i värmeläraans kaos av formler och andra trevligheter. Det stundade fysikskrivning, och Philipssons av föregående skrivningar skakade själ anade hemska saker. Medan han så grävde sig in i handböckernas och tabellernas irrgångar, förstod han så småningom att fysik och speciellt värmelära var så rysligt enkla saker. Skrivning-
en kom plötsligt. Philipsson fann sig själv placerad på en pall av minimal komfort, men vilken i stället bjöd gott motstånd till de små hopp-
et, och denna fixerade han en stund, och till slut stod det klart för honom, att det var fysikuppgifter. Han antog en nonchalant ton och frå-
gade vakthavande Cerberus om talens lösning, men erhöi intet fullgott svar, vadan han djupt kränkt, återrickt att studera den innehållsrika lappen. Det första exempel tidd:

På en öppen plats ligger en brunn av tre meters djup och fyra meters diameter. I denna brunn, som är fylld med Hg., nedsänkes en sten, välgande fem kilo, i ett snöre. Om nu, när stenen nedsänkes, fyra hekto rinner bort, hur stor är snörets diameter?

Efter ett ögonblicks tvekan löste Philipsson talet. Han begagnade för bekvämlighetens skull räknestickan och multiplicerade tre med fem. Produktén blev trettiofem. Detta var en nyhet, och Philipsson log över upptäckten. Han tog så reda på, att snöret egentligen var av Cu och att brunnens djup var - 7,5 meter. Resten var en enkel sak, och Philipsson antecknade koppartrådens diameter till en halv fot och tre tum. Så bums på nästa tal. Detta rörde sig om

en fyrtioårs man, som med en två meter lång skyffel kastade in kol i en fem meter hög ångspanna. Man sökte kolens spec. värme. blomet varit enklare, men han teg och fortsatte. Mannens längd tog han först reda på och fann honom vara fyra km. Han tog längden i km för att slippa räkna ut vikten. Efter någon stunds räkning fann han, att pannan var Imaginär och att skyffelns tyngdpunkt låg i skafvet. Sedan dividerade han en kolbits tyngd med antalet tegelstenar i pannmuren, och erhöi på så sätt pannans spec. värme. Detta tal satte han en tvåa under, inverterade bräket, och saken var klar. Kolets spec. värme var 175. Vid denna tidpunkt blickade Philipsson på tredje talets lydelse.

Man begärde vattenvärdet hos sfärens harmoni om barometer-
ståndet var 760 mm. Hg.

Philipsson började, fann först sfärens harmoni, men som denna i och för sig själv ej räckte till för talets lösning, slog Philipsson upp Hg:s spec. vikt i solskén, vilket tal räknat med två decimaler blev en och femtio., subtraherade han detsamma från sfärens harmoni i kvadrat. Resultatet blev 0,8 Fjärde talet var till synes mycket enkelt.

En man håller eg flaska med okänt innehåll till munnen. Om mannens andedräkt är 36 varm, och han fyller munnen till hälften, vad blir blandningstemperaturen? Spec. värmets för andedräkten = 0,58

Philipsson slängde upp ekvationen. Han antogs sig själv vara mannen för att göra talet enklare, men fann att flaskan innehöll ren sprit, vadan han, ovan vid detta fluidum, avsomnade. Efter cirka 10 minuter senare avdunstade Philipsson, diffunderade genom väggen och försvann längs ordnatan ut i världsrymden.

--000--

Maskinlaboratoriet. Två teknologer ösa tillbaka enlit. överflödigt matarvatten medelst dricksglas. Lektorn ser på och filosoferar:

Tusan djävlar, vad en liter vatten är dryg. Bara en liter konjak vore lika dryg.

--000--

KEMISTVISAN.

Att vara annat som bra teknister
de ä väl inte nå konst i de?
Men laborera som vi kemister
de ä förbäske mig svårare.

Att hålla pennen och formier skriva
de ä väl inte nå konst i de
Men skriva formler som rätta bliva
de ä förbäske mig svårare.

Att ställa till några explosioner
de ä väl inte nå konst i de
Men följa med på kemilektioner
de ä förbäske mig svårare.

Att stå och koka på ställttråsgaller
de ä inte nå konst i de
Men sen få fram några bra kristaller
de ä förbäske mej svårare.

Att Glasrör knäcka och kolvar spräcka
de ä inte nå konst i de
Men se n att få pengarna att räcka
de ä förbäske mig svårare.

Analysera är svårt i början
de ä väl inte så konstigt de
Men säga från vad som finns i smörjan
de ä förbäske mig svårare.

Ty skulle svaren ej rätta vara
och de ä väl inte så konstigt de
Så måste vi göra om det bara
de ä förbäske mig svårare.

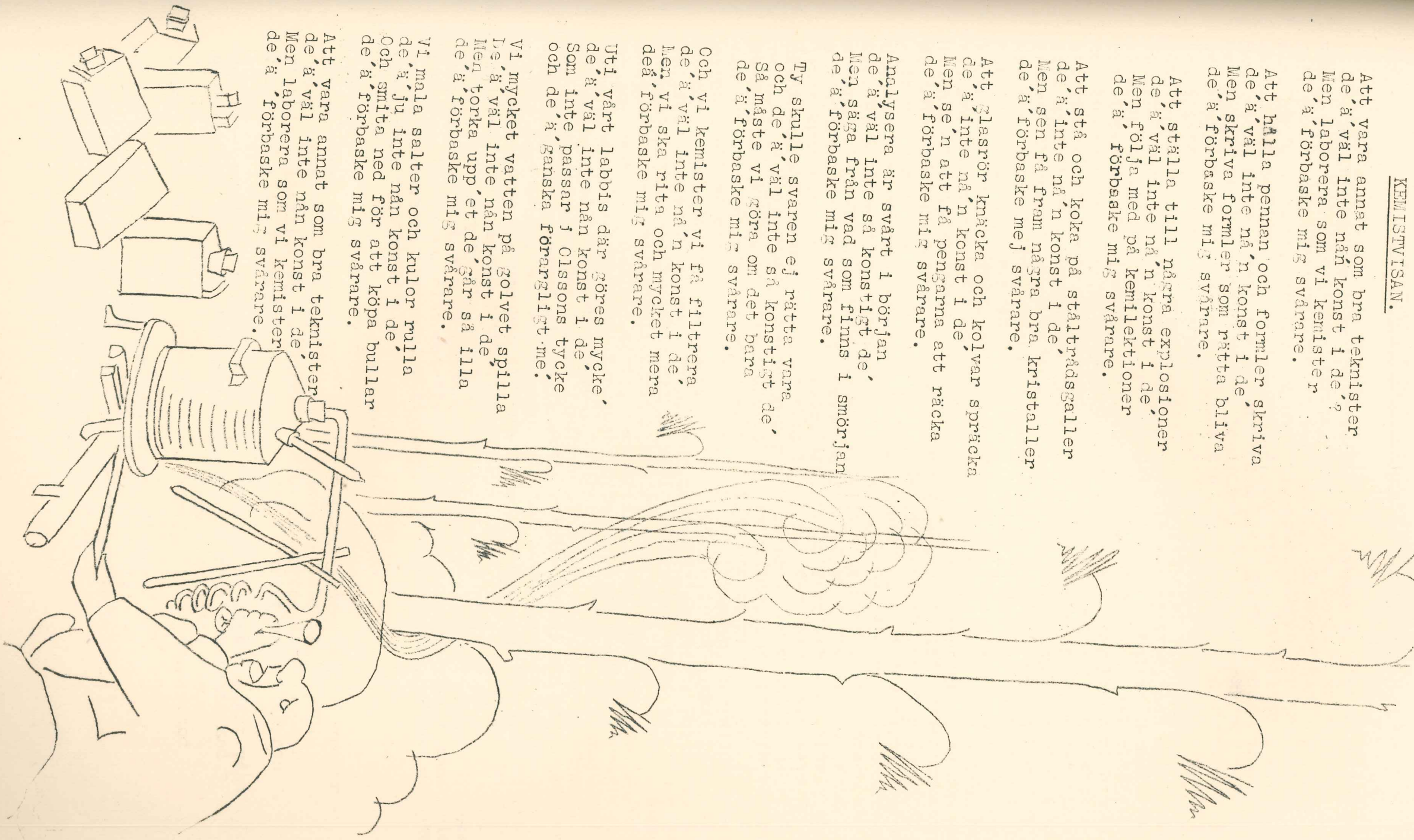
Och vi kemister vi få filtrera
de ä väl inte nå konst i de
Men vi ska rita och mycket mera
de ä förbäske mig svårare.

Ut i vårt labbis där göres mycke
de ä väl inte nå konst i de
Som inte passar i Clissons tycke
och de ä ganska förargligt me.

Vi mycket vatten på golvet spilla
de ä väl inte nå konst i de
Men torka upp et de går så illa
de ä förbäske mig svårare.

Vi mala salter och kulor pulla
de ä ju inte nå konst i de
Och smita ned för att köpa bullar
de ä förbäske mig svårare.

Att vara annat som bra teknister
de ä väl inte nå konst i de
Men laborera som vi kemister
de ä förbäske mig svårare.

Philipsson rev sitt ijuvröda hår och kostade en hotfull blick på Hütte. Hade den boken inte funnits, hade han nu varit 5 kr rikare. Philipsson hade nämligen köpt en del böcker, och innan han betalade, slog han upp bokprisets förhållande till spec. Vikten för trä. Men då slog han i hastighet en upp fel tabell, och erhöll förhållandet för klot band med skinnarret istället för häftad upplaga. Detta grånade honom, och han besökt ett händelse efter anlitet logaritmtabellen vid bokköp. Under det att studerande Philipsson funderade över sin lindrigt sagt svaga ekonomi och delvis hade små tankar på att inställa betalningarna, slog honom den tanken att medelst en matematisk knorr röra sig till en rik man. Studeranden Philipsson visste, att i matematik allt var möjligt, och varför då icke använda sig av denna möjlighet att undkomma en kalabalik med inackorderingsförmån. Philipssons hår antog en mörkröd färg av idel glädje, och han tog fram 50 kompendiepapper för att börja sina beräkningar. Han tog ett diaboliskt leende vid tanken på huru svenska riddryttfoten skulle lida under hans pennströvide och tänkte med varmod på forna matematikers tränga hjärnor. Så började Philipsson med att sätta upp en serie, i vilken han satte sin privata förmögenhet som grundkapital. Han antog därfter dessa 11 öre såsom en fond för välförande ändamål, insatt för 30 år sedan, och lovade själv, att varje år insätta 7000 kronor under 20 års tid med reservation för dödsfall. Rintefoten ansåg han borde sättas jämliken högför att åstadkomma en hastigare ökning av kapitalet. Nu kom studerande Philipsson till den punkt, där hans renala idé skulle omkasta allt vad som förut ansetts som lag inom matematiken. Han förlängde de utosatta bråken med 80000 och bröt ut nämnaren, samt dividerade desså med 79999. Hans ögon brunno som av feber, när de oerhörda summorna kommo fram på papperet. Vilda planer korsade hans huvud. Philipsson såg sig själv i en lyxbil med en hastighet av 700 km i timmen susa fram längs kraftanslutade vägar, som lektor John Svensson aldrig ens drömt om. Philipsson avslutade ekvationen och fann sig själv vara ägare till 16 miljoner 937 tusen kronor och 11 öre. Han fattades av vild glädje. Han kände, att denna upptäckt borde firas, och eftersom beslut och handling äro ett hos Philipsson, befann han sig inom några få ögonblick i bil på väg till hotel Savoy, och vil inkrommen, beställde han en utsökt middag för tre personer, ty avr beställa in så mycket mat, som Philipsson önskade åt en person, hade nog varit omöjligt. Philipsson åt och fröjdades och mottog med en nådig nick notan varpå han bad hovmästaren vänta ett ögonblick medan han räknade över. Han satte in summån som kvot i en öändlig serie, geometrisk, erhöi som resultat 0,09 öre, rundade av till 2 öre för snabb uppsättning och lämnade lokalen. Efter en stund märkte Philipsson, att han var förföljd av fyra poliser och an hovmästare. Philipsson jämförde sina ben med deras och insåg, att en hastig promenad ej skulle rädda situationen, men rädlös har man aldrig sett studerande Philipsson. Han tog sats, hoppade upp på en bil och från denna kostade han sig mot en lyk+stolpe, som ähn fattade med händerna. Philipssons rättvinkliga rörelser omsattes i rotation. Hade nu Philipsson varit en yta, så hade han varit förlorad, ty då skulle poliser och liserne ha häktat den utorkomma rotationskroppen. Men eftersom Philipssons själ var en kropp, blev rotationsfiguren ett tomrum, vilket konstaplar na och hovmästaren lämnade. Philipsson kunde stiga ned, räddad av naturens avsky för tomrummet.

EN DESTILLATION

Jag en afton gick i staden
 Ensam, dyster, föga nöjd
 Fick jag plötsligt se en flicka
 Vilken ljuvlig ögonfröja.

Friska kinder med små gropar
 Ras-as-flotta fina ben,
 Svarta ögon-blanka lockar
 Och i övrigt snygg och ren

Jag blev genast helt betagen,
 Hennes blick en stund jag kände
 Blodet sjöd och benen veke.
 Pussen slog och pannan brände.

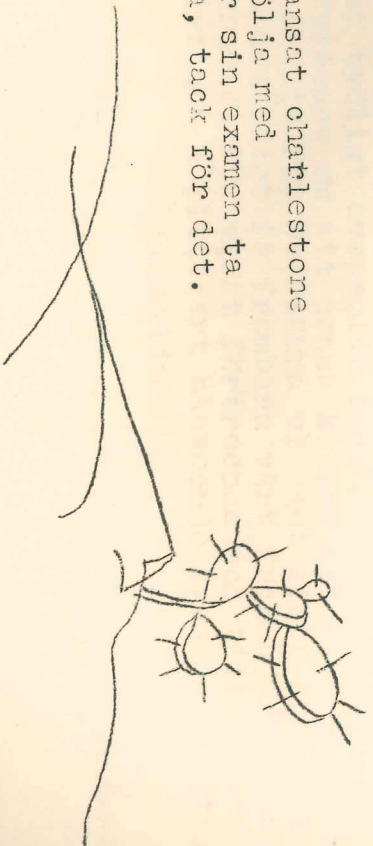
Skulle jag blott endast våga
 Att gå fram och fatta mod ?
 Strunt i allt - men
 När jag inför henne stod

Ryggade hon strax tillbaka
 Och på gammalt välkänt vis
 Höjde hon en skriklig stämma
 För att ropa på : POLIS !

Till det där skall bara charlestone.
Kvinnor det finns uti olika färger och valörer
så man kan få precis en sådan man vill ha
men de ha ej öga för teknologcharmtörer
Ett sista skri
På melodi
Ska de va,
Varje da
Till det där ska vara charlestone
om det skall gå som en dans
och det finns väl in en karl som
kan för charlestone få förakt
En sådan makt
I sin prakt
Kvinnor storma vi med charlestone
Det är Amors sista skott
Varje pil lär göra säker träff
Som den skönas hjärta nått

Med alla de ämnen i skolan vi nu gå i
Blir det en hel del som ej kan gå så bra
Var endast de där med sig en massa att stå i
Sferometri
På melodi
Ska de va,
Varje da
Till det där ska vara charlestone
Om det ska gå som en dans
Och det finns väl ingen karl som
kan med charlestone klara Ask
Hans balans
Och finans
Nej, där duger icke charlestone
Vi försöka väl med bluff
som vi lärt oss göra ganska bra
Om betyg orsaka gruff.

Nu har ni sett hela speket med sång och repliker
Philipssons öde, hans tragiska död på scen
nu få ni va nöjda den sista gången vi skriker
och ligger i
På melodi
Tycker ni
Liksom vi
På det här ska vara charlestone
Ty sen ska vi ju ha dans
Både Pettsen och bror Karlsson
Försöka sen att få en chans
med en tam
liten dam
Som är van att fröjda charlestone
Gymnastik ej bättre fanns
Kanske rektorn också tar en sväng
Blir charlestonedoktor och får krans
Nej, han duger ej i charlestone
Men han är lika glad för det
När han med sin kända salston
Om betygen ger beske
Han får C
Han får D
Han har bara dansat charlestone
Han kan inte följa med
Han i kväll får sin examen ta
Utän mig --- Ja, tack för det.

Avrånersklasserna besökte för någon tid sedan det utomordentligt vackert belägna och om gammal, gedigen kultur vittnande Hälsingborg för att få en inblick i dess vidsträckta elektrotekniska industri. Efter fabriksbesöket lunchade III G under lektor A.:s värdskap på Högvalten varvid man dock inte fullständigt ignorerade det faktum att lokalen var försedd med ölrättigheter. Rektorn som presiderade som värd för fakskolorna insåg emellertid med sin kända taltkänsla att det inte gick en att fullständigt negligera en av stadens förnämsta produkter, nämligen Ramlösa-vatten, utan tillstade ögonblickligen fullständigt bruk av detsamma. Vattnet befanns vara hälsosamt och välsmakande och bidrog att ytterligare höja det goda intryck man fått av staden.

Lektor H. uttryckte häromdagen sin farhåga att eleverna avyttrat de av honom författade kompendierna i handelsteknik. Han blev emellertid genast lugnad av klassen, som upplyste honom om att några köpare, omöjligen hade kunnat uppbriings.

Censorererna ha varit här och inspekterat. III G hade dagen till ära för en fång skull låst på sin språkläxa. Timmen förflyt under elegant språkprestationer och K. sken av belåtenhet, men censorerna behagade ej infinna sig. Man hade gjort sig besvär till rakt ingen nytta.

Speket hade otvivleaktigen en hel del fördelar. Mellanrummet mellan raderna i handelsteknikkompendierna ha nu gratis utfyllts med ett stort antal stämplar föreställande ett mellanlägg mellan diagram och väg. Denna fördel kan dock anses tvivelaktig.

III G var häromdagen och beskådade Pahlssons Chokladfabrik. Besöket var oerhört intressant och man följde med spänning kakaobönans förädling till punschpraliner och andra matnyttiga saker. En del före drogo emellertid att koncentrera sig på andra inom fabriken befintliga böror och särskilt vännen Linderot var svår att hålla styr på. Vi miss-tänka dock att besöket satt djupa spår i företagets tillverkningskonto då lunchtiden olyckligtvis inföll under besökets förlopp. Särskilt tillverknigen av konjakspraliner torde nog behövas forceras under den närmaste framtiden.

En serie föredrag om yrkesinspektion ha hållits och följts med största intresse av avgångsklasserna. En klok och förstående försyn hade placerat föreläsningstimmen som första timmen på morgonen och aldrig tillförne ha teknologerna verkat mera förlösödda och belåtna med sin tillverro som under denna korta, ack, så korta, vecka.

---000---

Efter ett års ansträngande, målmedvetet, förenat med ett osjälviskt uppooffrande av tid och egna intressen ha vi nu lyckats fullfölja första årgången av Teknis' Tidskrift. Den överdådiga lyx, som medvetet påkostats detta arbete, är förklarad av en önskan att giva denna tidskrift karaktären av ett minne från skolan. Vi avsluta denna årgång i den förhoppningen att den icke kommer att få samma öde som den tidigare av teknologförbundet utgivna årskriften "Moment", som för några år sedan avgick med döden på grund av de dåtida teknologernas ständigt sjunkande vitalitet och tilltagande omognad.

Utgivandet av Teknis' Tidskrift har möjliggjorts av det glädjande faktum, att kurvorna för teknologkårens genomslutliga intelekt och almäna mognad på sista året närmast sig de absoluta maxpunkterna, vilket tydligt avspeglas i denna tidskrift.

Förvissade om att denna kommer att utgöra ett kärt minne från det gångna studieåret överlämna vi vårt sista nummer i läsarnas händer och bedja samtidigt få frambära vårt från hjärtat kommande tack till Teknologförbundet för visat förtroende och till de medarbetande för ett produktivt och i litterärt hänseende lysande arbete.

Redaktionen:

Kjell Sjööman *John Johnson*